

ловина часъ всичко бѣше готово. Колцата се натоварваше съ стока и слугата я подкарваше къмъ пазаря за проданъ. Но той не си отиваше като първия, а вървѣше близу до коня и го пазѣше съ голѣмо внимание отъ мухитѣ. И горко на тази муха, която се осмѣли да кацне на коня! Тозчасъ ще бѣде смазана съ особена метличка, направена отъ конска опашка, която индиецътъ носи винаги на дѣсното си рамо. А на лѣвото рамо той носи и чулъ за коня, който веднага мѣта на гърба му при всѣко спиране на талигата.